

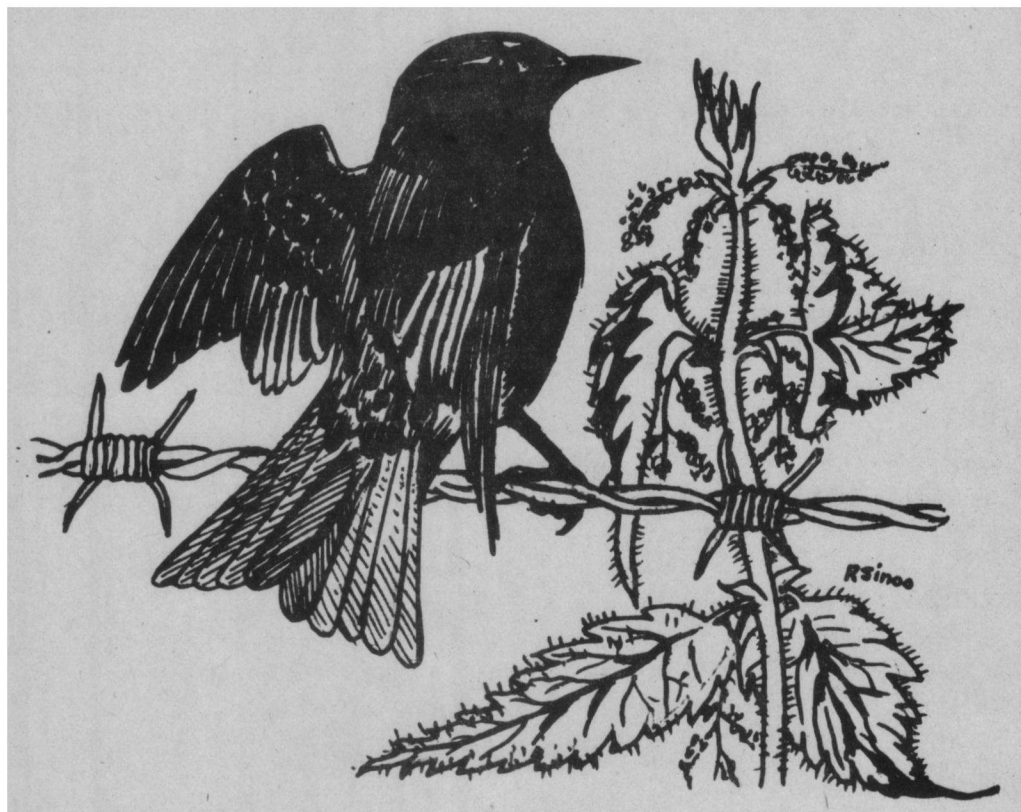
DE ZWARTE ROODSTAART

De lente was net een maand oud toen ik hem voor het eerst zag dit jaar, de Zwarte Roodstaart. Het was op een open terrein aan de rand van de stad waar enkele volkstuintjes liggen en waar als afscheiding wat palen stonden en ook reeds enkele bonenstaken waren geplaatst. Het mannetje met zijn zwarte jas, witte vleugelvlek en voortdurend trillende roestbruine staart was gemakkelijk te determineren. Er werd van paal naar paal gevlogen om op vliegevangster-manier te vangen.

De omgeving werd even in de gaten gehouden en spoedig bleek dat hij niet alleen was, maar waarschijnlijk met zijn vrouwtje op trek naar het broedgebied. Het paartje bleef daar die middag hangen, maar de volgende dagen is het niet meer gezien. Waarschijnlijk is het daar een aantrekkelijk terrein om te pleisteren, want ook het vorig jaar in april werden zij er enkele dagen waargenomen.

Het betreffende plekje is wel goed in de gaten gehouden, om na te gaan of het stel zich er had gevestigd. Er waren enkele geschikte mogelijkheden maar deze zijn niet gebruikt.

De Zwarte Roodstaart is een half hollenbroeder, een cultuurvolger, die als het landschap verdwijnt onder beton zich geheel aanpast en het op een accoordje gooit met de activiteiten van de mens.

Deze van oorsprong gebergte-vogel heeft zich tot een uitgesproken cultuurvogel ontwikkeld. Hij woont in kunstmatige "rotsen" zoals spoorweg- en fabrieksgebouwen, in aanbouw zijnde flats, boerderijen en afbraakpanden in oude stadsgedeelten.

Aan dit laatste houdt hij zich niet steeds, daar de vorige zomer een paartje is ontdekt in de Kerkstraat in Hilversum, waarbij de man zingende werd gezien op het pand van C en A, maar ook Vroom en Dreesman scheen niet gemeden te worden. Aangezien ze wel plaats trouw zijn, is de kans groot, dat wanneer u dit leest het gezang weer midden in Hilversum kan worden gehoord en de man kan worden gezien.

In Engeland waar deze soort ook niet talrijk is, vestigden ze zich in en na de oorlog in gebombardeerde gebouwen.

Ze houden niet alleen van afbraak, doch nieuwbouw wordt eveneens niet versmaad. Toen de kelders van het NOS complex in aanbouw waren broedde daar een paartje. Verschillende bouwvakkers hebben mij naar een vogel gevraagd die zijn nest in de in aanbouw zijnde huizen had gemaakt. Na omschrijving van de vogel kon het niet missen of het moest een Zwarte Roodstaart zijn.

De eerste maal dat ik met deze soort in aanraking kwam was in 1950 in een bunker in de duinen. In dit stuk beton was aan de binnenkant in een nis het nest gebouwd, het was er nagenoeg donker maar de vogel wist het te vinden.

In onze omgeving komen ze op nog meer plaatsen voor, o.a. bij een opslagplaats van bouwmaterialen aan de haven van Huizen is deze soort reeds jaren achtereen waar te nemen. Ook aan de andere kant van de haven op het industrieterrein heeft hij gebroed, terwijl in de nieuwbouw in deze gemeente ook geregeld Zwarte Roodstaarten worden gehoord en gezien.

De man is door zijn zwarte kleed gemakkelijk te herkennen, bij de vrouwtjes is dit wat moeilijker omdat het verwarring kan geven met de vrouw van de Gekraagde Roodstaart, maar met goed opletten en een vogelgids in de hand komt men er wel uit, ook wat betreft de zang.

Probeer maar eens of u deze zomer deze soort kunt ontdekken.

K. Visser